

SATURA RĀDĪTĀJS

<i>Ilgvars Misāns. Ievadam: par personībām, struktūrām un idejām</i>	5
I DAĻA. Fakultātes vēsture mutvārdu avotos	9
„Aplaudēt vajadzēja ilgi un gari.” <i>Ilga Apine</i>	11
„Bet man bija „tīra” biogrāfija.” <i>Veronika Kanāle</i>	13
„Biju izbļautījies savā sēļu temperamentā.” <i>Heinrihs Strods</i>	16
“Viņš sāka raudāt, un mēs arī sākām raudāt.” <i>Irēna Jonāne</i>	22
„Svidu, jo man bija kauns.” <i>Pēteris Krupņikovs</i>	25
„Fakultāte bija šokā.” <i>Margērs Vestermanis</i>	34
„Mēs neuzskatījām, ka virziens nav pareizs, bet ka ir kļūdas ceļā.” <i>Oksana Vilnīte</i>	38
„Bet pret mani nekā izdarīt nevar.” <i>Alma Zīle</i>	43
„Būdam vēl skolēns, piedzīvoju analīzes nepieciešamību.” <i>Alberts Varšlavāns</i>	46
„Man bija šis riebīgais uzdevums.” <i>Helēna Celma</i>	49
„Ja nav, tad nav, un nav ko vaidēt.” <i>Ēriks Žagars</i>	50
„Dzīvē ir kaut kādai laimei jābūt.” <i>Aleksandra Rolova</i>	53
„Ja radās kāds „čē–pē”.” <i>Kārlis Počs</i>	60
“Esmu pārāk naivi domājoša.” <i>Skaidrīte Lasmane</i>	63
„Studenta dzīves sadzīvīskā puse bija varena.” <i>Ilgvars Butulis</i>	65
„Nevienam uz pieres tas uzrakstīts nebija.” <i>Vilnis Zariņš</i>	72
„Varēja būt kādas nepatīkšanas.” <i>Antonijs Zunda</i>	75
„Spēles noteikumus visi saprata.” <i>Juris Rozenvalds</i>	78
„Dialektiskais materiālisms aizgāja tīri nekas.” <i>Aivars Stranga</i>	80
„Lielākoties pret mūsu priekšmetiem studenti bija vienaldzīgi.” <i>Leo Dribins</i>	82
II DAĻA. Studijas, pētniecība, sadzīve	87
1. nodaļa. Sovjetizācija (1944–1956). <i>Jānis Keruss</i>	87
1.1. Mācībspēki totalitārajā sistēmā	87
1.1.1. No Padomju Savienības iesūtītie mācībspēki	91
1.1.2. „Buržuāziskās” Latvijas mācībspēki	102
2.2. Vēstures izpēte un docēšana staļinisma apstākļos	107

2.2.1. Cīņa par vēstures pārrakstīšanu	107
2.2.2. Staļiniskā ideoloģija darbā ar studentiem	117
2. nodaļa. Liberalizācijas gaisotnē (1956–1969). Ineta Lipša	130
2.1. Ideoloģija un struktūras	130
2.1.1. Fakultāte un padomju ideoloģija	130
2.1.2. Strukturālās pārmaiņas	139
2.1.3. Mācībspēki pārmaiņu laikos	141
2.2. Brīvdomības savaldīšana	149
2.2.1. Nacionālkomunisma ietekmes likvidēšana	151
2.2.2. Cīņa ar „buržuāzisko nacionālismu”	158
2.2.3. Jauno autoru uzraudzība	165
2.2.4. Nevēlamie ārzemnieki	170
2.3. Kontroles īstenošana	173
2.3.1. Kontrole pār vēstures docēšanu un izpēti	173
2.3.2. Studentu „idejiski politiskā audzināšana”	191
3. nodaļa. Stagnācijas laiks (1969–1979). Kaspars Zellis	220
3.1. Struktūrvienības: pedagogija un pētniecība	220
3.1.1. Filozofi	222
3.1.2. Vēsturnieki	226
3.2. Studijas stagnācijas apstākļos	239
3.2.1. Studentu profesionālā sagatavošana. Sadale	239
3.2.2. Studentu pētnieciskais darbs un tā iemaņu pilnveidošana	248
3.2.3. Studentu ideoloģiskā audzināšana	260
4. nodaļa. Stagnācijas un pārmaiņu laiks(1980–1991).	
<i>Inese Runce</i>	280
4.1. Nodaļas un katedras partijas uzraudzībā	281
4.2. Mācībspēku un studentu zinātniskā darbība	297
4.3. Lūzums: demokratizācija un pārveidojumi	303
5. nodaļa. Vēsture „no apakšas”: neformālā dzīve. Kaspars Zellis ...	317
5.1. Telpa	317
5.1.1. Fakultāte	317
5.1.2. Kopmītnes	322
5.2. Uzvedība	332
5.2.1. „Nepareizā” uzvedība	332
5.2.2. „Pareizā” uzvedība	339
Personu alfabētiskais rādītājs	345